

ప్రభుదర్శనం దొరకడమంటే మాటలు టండీ!”

అని సోమయామాత్యుణ్ణి కొంతవరకు సమరిస్తూ తన ప్రసంగం చప్పరించేకాదు అమాత్యునికి ప్రసంగంతో కొంచెం ఊపిరి తిరిగింది.

“మొట్టమొదట దర్శనం సాధ్యపడుతుందేమోననే దైర్యంతో కొంచెం మాట ఇచ్చాననే ఆమకొంది. అయితే అంత మాత్రంచేత నలుగురిలోను పెద్దపిన్న తారతమ్యం చూడకుండా అలాగ దులిపి వేస్తాడా?”

ఆమెన కేరింధిట్లు వ్యంగ్యంగా ఒక చిరు నవ్వు విసిరాడు :

“అలాగ దులిపేయ్యటం తప్పేవనుకొంది. కార్యవాదికంటెటిగురుసుతినం పనికిరాదు. కాని, మీరు గట్టిగా తిలుచుకుంటే ఆయనకొమాత్రం దర్శనం దొంకకపోతుంది గనకనా? ఎందుచేతనో మీకే అలాంటి సత్ప్రకల్పంకలిగినట్లు కనబడును.”

“ఎందుకు కలగాలీ! ఈయన మొదటి నింపీ ఇడవరస! తానేదో మహావిద్యాంసుడైలేమాత్రం! ఎదటివాళ్ళేమైనా పురుగు లనుకున్నాడా?”

“పాపం రేపురా! మాపురా అని తిప్పితే మరి దర్శనంకొదని కంకారపడి ఉంటాడు ఇంతికి మహారాజులంగా రిక్కడ ఇంకా ఎన్నాళ్లుంటారో!”

ఇంకా ఎన్నాళ్ళేమిటి? ఎలుండిఉదయమే గోదావరిదాటి వెళ్ళిపోతాంటేనే!”

అని సోమయామాత్యుడు మళ్ళీ కవిత కట్టలు తింగవయ్యడం మొదలుపెట్టాడు ముట్టారా కూర్చున్నవారంతా అది చూచి చిల్లచిల్లగా తమ ఇళ్ళకు జారుకున్నారు.

2

విశ్వేశ్వరాగ్రహారానికి విద్యానాథుడు కొండంత ఆకలి వచ్చాడు ప్రత్యేకంగా అతిడక్కడికి రావడానికోక ముఖ్యకారణం ఉంది.

ప్రతాపవ్రదజేవమహీపతి గోదావరికి అవ్వలి ఒడ్డున బలిసిన సాంధారణ్యంలో వేటాడనున్నాడన్న వార్త కర్ణాకర్ణిగా అతని చెవినిపడింది ఆ అగ్రహారం గోదావరితీరాన్ని ఆసుకునేఉంది వేట బలగంతో గోదావరిదాటేముందు మహారాజు విశ్వేశ్వరాగ్రహారంలో రెండు మాడుకోజాల పాటు విడిది చెయ్యడం ఒక పరిపాటి విద్యానాథుడు ముందుగానే ఆ విషయం తెలుసుకున్నాడు

ఎలాగైనా మహారాజు దర్శనం చేసుకోవాలని సంకల్పించాడు. ఆ సంగతి ముందుగా సోమయామాత్యునితో ప్రస్తావించాడు :



ఉస్మానియా శివవిద్యాలయం, హైదరాబాద్

“దానికేమిటి? మహారాజు బహు సులభులు! అందులోను మృగయా వినోదం సందర్భంలో విద్య దోష్టి అంటే వారు చెవి కోసుకుంటారు ఏదోసమయంచూచి నేను దర్శనం ఇప్పించేవిర్పాటుచేయిస్తాను లెండి!” అని అమాత్యుడు విద్యానాథునికి ధివసనా ఇచ్చాడు

కాని మహారాజు అగ్రహారంలో విడిది చెయ్యవలెనని నిర్ణయమిచ్చి మూడుకోజాలలోను రెండుకోజాల అప్పుడే గడిచి పోయాయి అగ్రహారంలోని నలుగురైదు గురు విద్యాంసుల కప్పడే అనాయాసంగా రాజదర్శనం లభించింది కాని విద్యానాథునికి మాత్రం దర్శనం దొరకలేదు అమాత్యునితో ఎన్నిసార్లు చెప్పినా “అదిగో ఇదిగో! అని కాలక్షేపం చేశాడు ఇక ఇంకొక్కరోజే మిగిలిఉన్నదనగా విద్యానాథుడు మేల్కొన్నాడు

అయితే తలవనితలంపుగా ఇప్పుడతనికి సోమయామాత్యునికి మృగ్య పెద్ద బద్ధవిరోధం ఏర్పడింది తన మీద అమాత్యుని కంటిటి ఉపేక్షాభావం కలగడానికి గల కారణమేమో విద్యానాథునికి తెలియలేదు మొట్టమొదట సోమయామాత్యునితో ఆ విషయం సంప్రతించినప్పుడతడు కొంచెం సుముఖంగానే ఉన్నాడు తరవాత తరవాత అంటి అంటనట్లుగా మాట్లాడడం మొదలుపెట్టాడు ఓర్వలేని తనంకల అగ్రహార విద్యాంసు లెవరయినా దర్శనంకొకుండా చేయించవలసిందని చెవి కొరికారకమా! లేకపోతే సోమయామాత్యునికి ముట్టకలసిన మామూళ్ళేమైనా ముట్ట

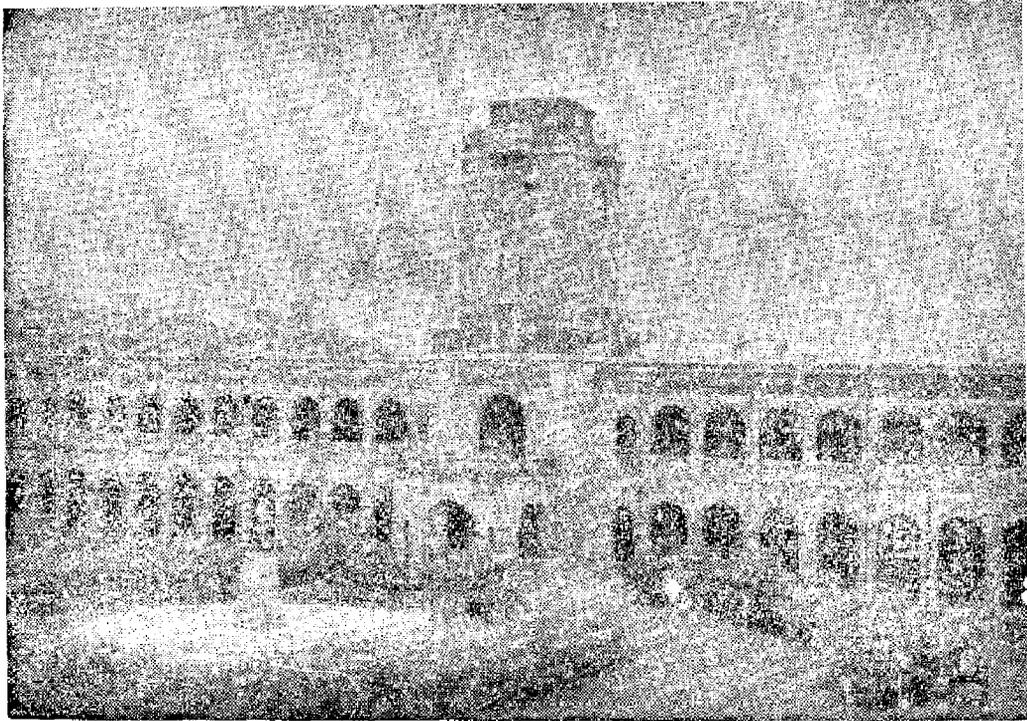
లేనివి అక్కస్సు బయలుదేరింజేమా! ఎవరు చెప్పగలర?

ఆలోచించగా ఆలోచించగా విద్యానాథునికి దర్శనం దొరక్కపోవడానికి రెండింటిలోను ఏదోఒకటి ప్రబలకారణమై ఉండవచ్చునని తోచింది అతనిదగ్గరఉన్న నాలుగు వరహాలు దారిబల్తెంకింద హరించుకు పోయాయి అదిగాక తనకంటి మహావిద్యాంసుడు, కపీ దర్శనానికి వచ్చినా ఈ మామూళ్ళులేనా? ఏమిటిదౌష్ట్యం?

అని ఆవిగమైన ఆవేశంతో గని మ్రోయించుత మతలాడిపోయింది ఇక ఒకరోజులో ప్రతాపవ్రద మహీపతి అగ్రహారంలో వేయించిన తన స్కంధావారం యాతతు ఎత్తవేయించి వేటబలగంతో

సహా గోదావరిదాటి వెళ్ళిపోతున్నాడు. ఆయన మళ్ళీ తిరిగివచ్చేసరికి ఇంచుమించుగా ఒక పక్షుంకోజులు పట్టవచ్చును తిరిగి వచ్చేటప్పుడాయన తొందర తొందరగా ఓరుగలు వెళ్ళిపోవచ్చును! ఇప్పుడుకాని దర్శనం ఇక ఎప్పుడో అవుతుందనే సమ్మతంమాత్రం ఏమీ ఉంది!

అతనికి విశ్వేశ్వరాగ్రహార ప్రాంతం అంతా కొత్త అక్కడివారి కెవరినీ ఎరగడు. ఇక ఏమీ చెయ్యడానికి పాలుపోలేదు ఒక మారు శేతాశనాయుణ్ణి సందర్శించి ఆయనతో తనకు జరిగిన అన్యాయం అంతా పూజ గుచ్చినట్లు చెప్పి తిరిగి న్యాయ్యం జరిగించవలసిందని కోరాలని సంకల్పించాడు. శేతాశనాయుని దర్శనమైవా దొరుకుండా! దొకకదా! అయినా అదైర్వ్యపడక శిష్యుడు భీమేశ్వర కర్మను పిలిచి ఆ విషయం మెళుకువగా



ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయం, హైదరాబాద్.

★ బహు వ్రీహి ★

తెలుగుకు రావలసిందిని పంపించాడు అతడు తిరిగి వచ్చేవరకు ఆర్థరాత్రిదాకా అలాగే మేలకుని కూర్చున్నాడు

ఆర్థరాత్రికి ఫిమేల్వరకర్మ తిరిగి వచ్చాడు అతడింకా సమీపానికి రావం దానే విద్యార్థులు దొడ్డి ప్రశ్నించాడు:

“ఏమిటి బాబూ! ఏం జరిగింది?”

“జరగడానికేముంది! వేతాళ వాయవం గారు వచ్చి గడియలు మహారాజు సన్నిధి వే ఉండిపోతున్నారు! రాజదర్శన మైదానా దొరకమ్మనుగాని వేతాళవాయవం గారి దిర్భంగం దొరకదంబున్నాడు.”

“అంతేనా!”

“అంతేంలేదీ!”

“అకరణం విమంతున్నాడోయ్!”

“సామయామాత్మ్యనిమాటేనా మారనేది? తన ఆనుమతిలేనిదే వేతాళవాయవం గారి దిర్భంగానికేమాదా ఎవ్వరినీ పొనివ్వడంలేదు! ప్రత్యేకంగా అతడెలాగ మహారాజు కక్షకట్టి కవుడిక మనమేం చేయ్యగలం?”

“సరే, అబ్బాయి! ఆంకపకం గాతే తేలవడి దిగులు నీచాకు! ఎంకూరం వచ్చి కట్టి వేతుల్లో తిరిగిపోతామా?”

“మీకేదైనా సామాసానికి దిగిలేమాత్రం వ్యవహారం ప్రతిమించి రాగాన పడుతుంది కొంచెం బాగ్రతగా ఆలోచించండి!”

“ఎక్కాని ఆస్కంధావారం ఇక్కడి కొంతదూరం?”

“ఎంతోనా? కూర వేయమారం కంటే ఎక్కువ ఉండదు.”

“నుదారానికి చుట్టూ వేళాళా వాళ్లున్నారా?”

“ఏదో ఉన్నారక్కడక్కడ.”

“వ్యాధంబోనో?”

“చాలామంది ఉన్నారు” అని మహాత్మ్యరకర్మ నమ్మడిగా ఆవలించి ఒక చిటక వేళాడు.

“పాపం నీకు నీద్ర వస్తూందిలా ఉంది పోయివకుళో!” “నువ్వొక్కరు ఆలగ ఏకాకిగా కూర్చుని మధనపడుతుంటే నాకు మాత్రం కుమకుపడుతుందా!” అన్నాడు ఫిమేల్వరకర్మ.

“కాను! కాదు! నేను నువ్వు మర్చిపోగా తెల్లనాడు ర్భూమునే లేవాలి వెళ్ళి పడుకో!”

విద్యార్థులు దెలాగండుకన్నాడో ఫిమేల్వరకర్మకు తెలియలేదు అదిగదానికి

దైర్యం చాలక, అడవండా వెళ్ళిపోతడానికి కాకుండా అలాగే నిలబడిపోయాడు

“ఇదిగో! నేను వస్తున్నానులే! నువ్వు పోయి పడుకో!”

అని విద్యార్థులు దిగిని పంపించి వేళాడు అలాగే కూర్చుని ఏకాకి వ్రాతాచనలో పడ్డాడు కొంత వేపటి కలిసికేదో మురించించి ఆస్కంధలో అతని చెవిపై ములే పువ్వం తి చిరనవ్యోక్తమాడునా తిళుమ్మమని మిరిసింది!

3

ఫిమేల్వరకర్మ అంతా గాఢ నిద్రలో మాటు మిగిలింది కొర్రకమాసం పొగమందు అగ్రహారం వాద తెల్లని వెన్నెలలా పరుమితుంది కాని అప్పుడే చంద్రాస్తమయం అయింది క్రమ క్రమంగా చీటి నాలుగు మూలలా ఆవరించుతుంది మరి కొంతవేపటికే కొక్కుకో! కో! అని కోడి హోత వినిపించింది

ప్రతే పరుమిమీసత స్కంధావారం లోని నంది మిగిలు లా నూదని పని మేలు కోలుపుడు ప్రారంభించాడు వారి గొంతు లతో ఎంకా మరకొన్న కొక్కుకోకోలొ ఎన్నిమలు బాగా ప్రతలమియి అలాగొక గడియక” విచోగానే తంకమా గళు అ

(66 వ పేజీ చూడండి)

★ బహు వ్రీహి ★

(14 వ పేజీ తరువాయి)

కైవారా లాగిపోయాము. కాని స్కంధా నారంలో అక్కడక్కడ వేటకుక్కల ఆరు పులు, పరిచారకు టూ ఇటు మనులుతున్న వందడి మాత్రం మందిగించలేదు.

ప్రతాపద్రు మహారాజు మేలుకొని వ్యయంభూ దేవస్థలి పతి న్నా నెయ్యదిగా వాలుగువై పులా పరికించి చూచాడు. శిష్యా గార వ్యారంలో పరిచారకులు దోసేలు లాగి నిలుచున్నారు. తిరిగి స్కంధావారం కొంతవరకు సద్దుమణిగింది.

అంతలో మేఘ గంభీర వ్యరంతో ఒక

శోకం వినిపించింది. ఒక గంభీరవ్యరంతో వినిపించినా ఆ వ్యరంలో రంకు గొంతు లోకి వినిపించినట్లు మురించింది మొట్టమొదటగా ప్రతాపద్రు దేవుని కా శోకం స్పష్టంగా వినిపించలేదు. కాని అనే శోకం మళ్ళీ మళ్ళీ మారుమోసింది; దానితో అది సుస్పష్టంగా అతని క్రుతి కుచారంలో ప్రతి ధ్వనించింది.

“నవలక్ష ధనుర్ రాధినాథే పృథ్విం శాసతి వీరద్రుద్రనే అభివత్సర మగ్రహార పీఠా—”
“నవలక్ష ధనుర్ధరులకు అధినాయకు లైవ

టువంటి వీరప్రతాపద్రుద్రనే నవలక్ష పృథ్వి పరిపాలన చేస్తూ ఉండగానే, అగ్రహారాలకు వలదులిన పీఠ కలిగింది”

అదీ ఆ శోక తాత్పర్యం! ఆ శోకం విన్న వినగానే మహారాజు నిలవునా నీరయిపో యాడు! తన ధర్మపరిపాలనలోనే అగ్రహార పీఠా? బ్రాహ్మణాగ్రహారాల కనేక యాస్థాలిచ్చి విద్యవృద్ధుడని విభ్రాదు వసించిన తన రాజ్యంలోనే అగ్రహార పీఠా? ఇదేమిటి దురన్యాయం?

అని మహారాజెంతో విచారించాడు. తన దండనాయకులవలనో లేక ఇంకా ఇతర అధికారులవలనో విశ్వేశ్వరాగ్రహారీకుల కెవ రికో ఏదో అన్యాయం జరిగి ఉండవచ్చు ననీ, అందువలనే వా రెవరో అవిధంగా అక్రోశిస్తూ ఉండవచ్చునని అనుకోవచ్చు. వెంటనే నిలుచున్న పాలుగా వేతలే నాయనింకారిని పిలిపించవలసిందని ఆజ్ఞాపించాడు. వేతలే నాయు డక్కడికివచ్చి చేతులు జోడించి సవినయంగా ప్రతాపద్రుద్రుని కలెదుట నిలబడాడు. మహారాజు వెంటనే ఆమొర విషయం విచారించ వలసిందనీ ఆమొర వెళ్ళేవారిని తన ఎదుట నిలబెడవలసిందనీ ఆజ్ఞాపించాడు. సరిగా అనే సమయంలో మళ్ళీ ఆ అక్రోశం వినిపింది. వెంటనే వేతలే నాయకు డక్కడినుంచి నిష్క్రమించాడు.

మహారాజు తిరిగి కొంతసేపు విశ్రమించాడు. తెల్లవారేసరికి స్కంధావారంలో ప్రత్యేకంగా ఏర్పాటుచేసిన కొలువు కూటంలో క్రమంగా వేతలే నాయకుడు, అతని వెనక వెనక ఒదిగిపోతూ చేతులు కట్టుకుని నిలబడిన సోమయానుజుడు ప్రవేశించారు. మరికొంత సేపటికి విద్యావా ధుడు కూడా శిష్యుడు భీమేశ్వర కర్పణ వెంటబెట్టుకుని అక్కడికి వచ్చాడు.

ప్రతాపద్రు డక్కడికి విచ్చేయడంతో అందరు సవినయంగా తిలువ వంచి ప్రత్యు తాస మర్యాదలు కడిపించారు. మహారాజు క సుఖానంద మిది మాట్లాడి కొంచెం విశ్రమించిన తరువాత వేతలే నాయకుడు సవినయంగా విజ్ఞప్తి చేశాడు:

“వీరినవారి కీర్తిగా మనస్తాపం కలిగించినవార మేనామే అని మేమంత చాలా నొచ్చుకంటున్నాము. ఇంతకీ ఏమి జరిగిందంటే తిరిగివేళం అంతటా పేరుమోసిక విద్యావాణ విద్యాంసులు తమ దర్శనార్థమై విచ్చేసినప్పుడు మన అగ్రహారం కరణం సోమయానుజులు వారి విద్యకు ఎంతోదో తెలుసుకోలేక వారిని కొంచెం కించపరిచారట. కావదానికది గొప్ప విద్యవపచారమే! అయితే కవిత కట్టలు కట్టుకునే కరణాలకు

దీపావళి పండుగకు శృంగారవంతంగా తయారగుటకు

దీపావళి రోజున హిందూ దేశ కుంతయు భౌగ్యనేవతి యు (శ్రీ మహా లక్ష్మిని పూజయివర్ష యుచ్చించు చుండురు.

ఆ సమయములో మీ ఆలోచనలు, ఊహలు ప్రకాశవంతముగా నూ, అందముగాను మండుటలో ఆకర్షణ్య వేమియు లేదు. అటులే మీ ద్విషి ఆఫ్ గన్ స్పృ మిదిగు పోవుటలో అది ఆకర్షణ్యము కానేరదు మీరు కలు గంటున్న అందమును వెంపొందించుటలో మీకు నిజము చూపించగలను.

ఆఫ్ గన్ స్పృ అందానికి సాధనాలు

తియారు చేయువారు:
ఇ. ఎస్. పటన్ వాలా,
బొంబాయి - 27.



విద్యార్థులకు డిండ్లం తెలుస్తాయి? తమరికి శ్రమ కలిగించవలసి వస్తుందనే భయంచేతనే అమాత్యుల విధంగా చేశారట! అపరాధం మన్నించవలసిందిని వారు విన్నవించుకొంటున్నారు. అని బేతాళనాయకుడు సోమయామాత్యుణ్ణి నమర్చించినట్లుగా నమర్చించాడు.

మహారాజు దృష్టి అలవోకగా ఒకనూరు సోమయామాత్యుని వైపు తిరిగింది. అమాత్యుడు తలనంచుకున్నాడు.

“మహాప్రభూ! వారి విద్యలైతిటికొక తెలియకనే నువ్వారి యొడల అసచారం చేసినమాట నిజమే! అయితే విశోధనమయి తమ కనకవరంగా శ్రమకలుగుతుందనే సంకోచం వలన నేనలా వ్యవహరించాను.”

విద్యార్థులు డిండ్లం ఒక కంటకని పిటియాన్నానే ఉన్నాడు బేతాళనాయకుడు నిందలతో నెమ్మదిగా అమ్మిన తోసివేస్తున్నాడని ఆకలిచుకున్నాడు. ప్రతాపగుడుని వైపు తిరిగి ఏదో విన్నవించబోయాడు. అది కనిపెట్టి బేతాళనాయకుడు పడ్డాడు:

“మన సోమయాత్యుణ్ణి తెలియక తప్ప చేశారనె అనుకుందాము అయితే విద్యార్థులు విద్వాంసులంతిటివారు తొందరపడి తమ ధర్మపరిపాలన కంటటికి

కళంకం ఆపాదిస్తూ అవిధంగా — విద్యల్లోకంలో కాళ్ళతం గా నిలిచిపోయే కోకం రచించడం మాత్రం భావ్యం కాదేమో అనిపించింది. అప్పై తమచిత్తం!”

అని అతి విషయంగా చేతులు కట్టుకుని నిలబడ్డాడు. దానితో విద్యార్థులు వికనోరు తిరగలేదు. రామయామాత్యుడు, బేతాళనాయకుడు కలిసి చివరికి డిండ్లం తన మీదికి తీసుకువచ్చారని గ్రహించుకొన్నాడు దర్శనం ఇప్పించకపోవడం అసర్వామే అని వారంతలువారే అంగీకరించినప్పటికీ ప్రత్యేకంగా వారిని నిందించవలసింది ఏమి ఉంది? ఒక్క నిమిషం ఆలోచించి అతి సుధనగా ఒక చిరునవ్వు వచ్చాడు:

“మహాప్రభూ! ఎంత శ్రమపడినా తమ దర్శనం కాలేదే అనే కించకొద్దీ తెల్లవారు యామున నేను, వానిమృతు కలిసి ఆ శ్లోకం అంత గంభీరంగా పఠించాను. అయితే అంతా అసంపూర్ణి శ్లోకమే! శ్లోకం అంతా పూర్ణిగా దివిలీ దానిలో తమ కీర్తి ప్రశంసేగాని అపకీర్తి ప్రస్తావనే లేదు! బేతాళనాయకుని రచనవరంగా వామిన నిందమాపుతున్నాడు! అంతే!”

“అయితే ఆ శ్లోకంలో అగ్రహార పీఠ ప్రస్తావనే లేదా?”

కాన్యాసర్సు కావలెను
 నెల 1 కి రు 100 నుండి 800 వరకు తీరిక
 కాలములో పెట్టుబడి పెట్టనక్కరలేకుండా
 సంపాదించండి. వివరాలు ఉచితము.
GIRSON KNITTING WORKS,
LUDHIANA (31).

వారసింహ లేవ్యము
 ఎంగారతో చేరినది. మేహము
 రక్షక, వివృతము వగైరా హరింపి
 బలము రక్షవృద్ధి కల్పించును. 20శు.
 డబ్బీ రు. 3-4-0 పోస్టేజీ అ 1-1-0
 పి. సి. ఎ అండ్ కో, (అయిర్వేద సమాజం)
 పెరిదేపి (పోసు) — నెల్లూరుజిల్లా.

MONEY'S DICTIONARY
 (English-English-
 Telugu)
BIGSIZE
 20,000 పదములు!
 424 పేజీలు!!
 నెల రు. 8/4/-
 రోస్ట్రీ రు. 1/2/
A. S. MONEY
 & Co.,
 14, Sambier st, MADRAS-1.

గెలవండి 32,000 గెలవండి
 రజపర్చు నెం 1692 పోటి నెం. S A

మా సీలు అఫిషియల్ కి సాల్వ్యావర్క్ (ప్రిమియర్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్, మద్రాసు వారివద్ద ఉన్నది. వారి అఫి కారముతో అడి ప్రకటించబడును. ప్రధమ బహుమతి అల్ కరెన్సు రు. 18,000. రెండవ బహుమతి మొదటి రెండు లైనులు కరెన్సు రు. 6,000 మూడవ బహుమతి మొదటి ఒక లైన్ కరెన్సు రు. 4,000. నాలుగవ బహుమతి మొదటి రెండు నెంబరు కరెన్సు రు. 2,500 (నూకీ సాల్వ్యావర్క్ ప్రకారం నిలువుగా, అడ్డంగా వుండవలెను.) ఎక్కువ ఎంట్రీలు పంపినవారికి రు. 1,500 ప్రత్యేక బహుమానము.

అల్ కరెన్సుగా పంపినవారికి రి. వి. జి. ఐ. సి. రేడియో నెం. సి. సి. 5149. అదనపు బహుమానము. **Key S. No. G.** (పూర్ణిగా అల్ కరెన్సు పంపినవారు ఒక్కరికన్న ఎక్కువగా నున్నచో బహుమానపు విలువ సమానముగ 42 పంచుకును.

ఆఖరు తేది 9-11-56 ఫలితములు 15-11-56
 ప్రనేజీ గునుము: ఒక ఎంట్రీకి రు. 1/-; 4 ఎంట్రీలకు రు. 8/-; 16 ఎంట్రీలకు రు. 10/-
 50 ఎంట్రీలకు రు. 25/-; 100 ఎంట్రీలకు రు. 41/.

సాల్వ్య చేయవలసిన విధానము:- ఈ చరయములో 5 నుండి 20 వరకు గల అంకెలు నిలువునా అయినచో అడ్డముగా ఎటు కూడినా 50 వచ్చేట్లు వేయాలి ఒక అంకె ఒకవారే వాడాలి. సాదా

10	11	17	4
5	10	14	7
12	9	3	18
15	6	8	13

కొగితమమీద ఎన్ని ఎంట్రీలైతూ పంపవచ్చును. ప్రతి ఎంట్రీకింప, పంపేవారి నేరు అడ్డము అంకెలు స్పష్టంగా పెద్ద అక్షరాలతో ఇంగ్లీషులో వ్రాయాలి. సామ్మ్యు ఇండియన్ పోస్ట్ ఆర్డరుగా, లేక నునియార్డరుగా పంపాలి. నునియార్డరు రకములు యెంట్రీల వెంటి పంపవలెను. ప్రతి నునియార్డరు ధారమునకు జరిపరాదు మాసములో సామ్మ్యు పంపువారు తన పేరు, అడ్డము ఇంగ్లీషులో వ్రాయవలెను. “వసూలును బట్ట బహుమతుల సామ్మ్యు మారాచుటగను.” మేనేజరు తీర్మానము ఆఖరు, చిట్టబద్ధమైనది. 0-4-0 పోస్టు ఛాంపులు. పంపి కచో పోస్టులో ఫలితముల లిస్టుపంపవలెను మా ప్రత్యేకరూల్సు, మరతులు బాగా తెలిసినవారేపోస్టులో పాల్గొనాలి. ఎంట్రీలు పంపవల సిని అడ్డము:-

STAR Syndicate, 8-A, Savarimuthu Street, Madras-1.

★ బహు వ్రీహి ★

అన్నాడు మహారాజెంతో ఆశ్చర్యపడి.
“ఇదిగో! ఆ శ్లోకం అంతా చదువుతున్నాడు. అలకించండి!”

అని విద్యావాణు డా శ్లోకం అంతా త్పూర్తిగా చదివాడు:

“నవలక్ష్యధరుర్థ రాధివాణే
పుధిని కాసతి వీరద్రుదజేవే
అధివ త్పీర ముగ్రహార పీడా

కుచకుం శేషు కురంగలోచనావామ్”

ఆ ఖరి పాదం చేర్చి చదవడంతో ఆ శ్లోకం అర్థం అంతా తానుకూరబోయింది.

“వీరప్రతాపద్రుద మహీపతి పుధివి తరి పాలిస్తాండగా కురంగలోచనలైన అంగవలకుచకుంభములమిది అగ్ర. చోరాలకు - అంటే ముందున్న ముత్యాల హారాలకు - పీడనం కలిగింది.”

అని మాత్రమే అర్థం వచ్చింది. ఆ చతుత్కారం గ్రహించిన మహారాజు విద్యావాణుని కవితాశక్తి కావించి అతన్ని అనేక విధాల ప్రశంసించాడు. చివరికి వేతాళ వాయునికీ, రామయామాత్యునికీ కూడా ఆ కౌతల అర్థం బాగున్నదిక తప్పలేను. ఇక చేసే జేమిలేక వారుకూడా విద్యావాణుని పొందితిచ్చి ప్రశంస ప్రారంభించారు. మహారాజు విద్యావాణునికింకా ఎన్నో బహుళాకృతు లందించాడు: “విద్యావాణ విద్యాంసులకు విశ్వేశ్వరగ్రహారంలో నిస్వయ్యములమైన పదిపుట్టు సుక్షేత్ర ఖండిక సర్వకర పరిహారంగా ధారాదత్తం చేయు తలెనని నిశ్చయించాము.” అని వేతాళ వాయునివైపు చూచాడు. వేతాళ వాయుడు పోమయామాత్యునివైపు చూచాడు. పోమయామాత్యుడు తడుముకోకుండా నెంటనే నమాధానం చెప్పాడు.

“మహా ప్రభూ! అగ్రహారంలో మన తటాకోత్తర భాగంలో ఉండుకున్న పది

పుట్టుభూమి సాక్షుత్తు బంగారంపంజే సుక్షేత్ర ఖండిక! అన్నాడు.

“అయితే శేఫుదయం అజేవారికి ధారాదత్తం చేస్తున్నాము.”

అని మహారాజు విద్యావాణునికంతో ఆవరంగా విద్వోలిచ్చి పంపించివేశాడు.

ఆ సమయంలో వేతాళ వాయుడు, పోమయామాత్యుడు ఒకరి మొహా లొకడగుమామకుని చిరునవ్వులూ నవ్వుపన్నాడు. ఆ మడవాటి ఉదయమే ప్రతాపద్రుద విద్యావాణునికాభూమి అంతా ధారాదత్తం చేసి వేటలలంతో సహా గోదావరివాటి వెళ్ళిపోయాడు.



మహారాజు చేసిన ఆ ఆఖంక సత్కారానికి విద్యావాణుడెంతో ఆనందించాడు.

“తిలింక ప్రభువుల విద్యావరణ ఈ వాటివా!” అని కాకతీయ మహారాజుల వదాన్యుత ఆకాశానికి ఎలివేశాడు

మహారాజు గోదావరివాటి వెళ్ళిపోయిన మరునాడు తనకు ధారాదత్తం చేసిన సుక్షేత్ర ఖండిక అంతా ఒక్కమాడు కల్లారామానుకోనాలని ఉబలాటపడ్డాడు. శిష్యుడు భీమేశ్వర శర్మతో కలిసి అక్కడికి వెళ్ళాడు.

అది ఆకాశంక వెళువు అస్పృశ్యజేవికసించిన తామరపూవులతో కలకలలాడుతూ వేయి చేతులతో అతని వాహ్వనిస్తున్నట్లు కనిపించింది.

విద్యావాణుకు ఎంతో సంతోషంతో వెళువుకడకై దానికి ఉత్తరదిక్కుగా త్రిన్న తన ధూభాగం అంతా జాగ్రతగా పరిశీలించిచూచాడు. ఆ ప్రదేశం అంతా చూడగానే అతని నవనాడులూ కుంగిపోయాయి! అతనికెదురుగా కనిపించిన పది పుట్టుభూమి చాలాకరకు కట్టి చదిటిసగ్ర!

అది చూడగానే అతనికి సోమయామాత్యుడు చేసినదోహం అంతా కళ్ళకుకట్టి నట్టెదురుగా ప్రత్యక్షమైంది! ఎక్కడో రెండు మూడే:రాలలో మాత్రం కొంచెం మెల్లవ్వవనాయం పాసుతూంది. అంతే! మళ్ళీ దక్షిణంగా తిరిగిచూచాడు.

తటాకానికి దక్షిణదిక్కుగా కనిపించిన పదిపుట్టుభూమి నిజంగా బంగారుపంజే సుక్షేత్రఖండిక! ఆభూమిచూడగానే విద్యావాణుని కళ్ళలో వేకిన్నీరంతా ఆవిరిగా మారిపోయింది.

“రామయామాత్యుడు వాకొంపనిలవైపు వాతవ్యేకాకు! అలాంటి గోముఖస్యాస్థుంతో పెలుకున్న బలవద్విశోభంవల్లే వాకింకటి దుర్గతి పట్టింది.”

అది అలాగ కుమిలిపోతున్న విద్యావాణుని కిక కారాడలేదు. అయినా భీమేశ్వరశర్మను వెంటబెటుకుని సోమయామాత్యుని దగిరికి వెళ్ళిపోయాడు. అమాత్యు డతని సంతో ఆప్యాయంగా గౌరవించాడు. ఎక్కడా చెప్పు చెవిర లేను!

“మీ కంటి మహావిద్యాంసులకు వేమేమనిమని చెయ్యగలం! ఇదిగో మహారాజు సుమతిలో వేతాళ వాయునింగారు స్వయంగా చెక్కించిన తామ్రకాసనం! చిత్రించండి! దీనిలో తటాకోత్తర ఖండ్లిలో ఉండుకున్న పదిపుట్టు భూమి మీకు ధారాదత్తం చేసినట్లుంది ఇది స్వయంగా మహారాజే వేయించిన తామ్రకాసనం! దీనిలో చూ ప్రమేయం ఏమి ఉంది?”

ఆ మాటలతో విద్యావాణుని తలకొటి చేసినట్లయింది. కాని ఆ తామ్రకాసనం చూచిన తుణుంటే అతని కేవో స్ఫుంించింది. వెంటనే భీమేశ్వరశర్మను వెంటబెటుకొని తటాకానికి దక్షిణంగా ఉన్న భూభాగంలోకి వెళ్ళి అక్కడి పాలికొప్పులతో ఆ భాగంలో పదిపుట్టు భూమి మహారాజు స్వయంగా తనకు ధారాదత్తం చేశారని ఇక వారంక తనకే పాలికొప్పులుగా వ్యవహరించాలని ఆజ్ఞాపించాడు.

వారంతో మహారాజు సత్కార కళ విన్నాడు. అందుచేత వెంటనే సరేని అంగీకరించాడు. ఆవిషయం చల్లచల్లగా సోమయామాత్యుని చెవిలో పడింది.

అది వినినవగానే అతడు విద్యావాణుని దగిరికు వచ్చాడు. తేని దురహంకారం తెచ్చి పెట్టుకుని విద్యావాణుణి తేది రించాడు:

“మీకు ధారాదత్తం చేసినది ఉత్తరఖంఠంగాని దక్షిణఖంఠం కావకాను! మీకు చేసింది క్షణం దురాక్రమణం! వెంటనే అక్కడినించి తొలకపోలే ఈ వ్యవహారం

రుతుక్రమం ఆలస్యమైతే

విచారవడవద్ద వేరొందిన దేవి ఏద్యు వాడంది. ఇందియోలోను, విదేశాలోను ఈ ఏద్యు వాడిన వారు అయితరంగా అనేక యోగ్యతా ఘతములను నవవియున్నారు. నూచనలు: “దేవిఏద్యు”, ముఖ్యంగా ఆలస్యమైనా, క్రమంగా శాకపోయినా, వాదతోకూడిన, లేక అగిపోయిన ఐహిప్తు మరియు అమెసోరియా, దినమెనోరియా, జ్యుకోరియా మొదలైన అన్నిటికీ దేవిఏద్యు భాగుగా గుణం ఇచ్చును అరీదు: పూర్తి కోర్పు 28 విళ్ళు ఉరు. 11/-సగం కోర్పు 14 మాత్రం ఉరు. 8.8.0 (ఏ.పి.సి. అదనం) ప్రతివోటా దొరకును.

సీనుఅండ్కోంపెనీ, 28 K. కాండవరాయ గ్రామజివీ, కండయర్ పేట, మద్రాస్-2!
(Advt Permitted under G. O. Ms No 1121, Health.)

యావత్తూ మళ్ళీ మహారాజులుం గారిదాకా వెళ్ళిపోతుంది బాగ్రత్త!"

విద్యానాథుడు మండిపడ్డాడు
 "నీ దిమ్మన్నచోట చెప్పకో! నేను చేపింది దురాక్రమణం కావేకాదు! నీవు చేసిన ద్రోహానికి సరిగా తగిన శాస్త్ర తేలి ప్పించా?"

"ఏమయ్యాయో! నా మాటల విన! ఇది ధర్మంకాదు అవసరంగా ఆసది పాలై పోతావు నుమా!"

"బాబా! ఇంతా చేసి ఇంకా ధర్మ పన్నా లేకరవు పెడుతున్నావా?"

అని విద్యానాథు డతిన్న కసిరి కొట్టే కాడు సోమయామాత్యునికి కావలిసింది అక్షి వెంటనే ఆవ్యవహారం అంతా మహారాజు వెంటనున్న శేతాశనాయని వరకు వెళ్ళిపోయింది నాయుడిది చల్లగా మహారాజు చెవిలో వేశాడు



విశ్వేశ్వరాగ్రహారం అంతా విద్యానాథునికి సోమయామాత్యునికి మధ్య చెలరేగిన వివాదంతో అట్టుడికిపోయినట్టుడికిపోయింది అగ్రహారంలోనివారంతా ఏక గ్రీవం గా విద్యానాథునిదే తప్పన్నారు అమాత్యునికి తనకు కడకపోతే ఆపగ మరొకవిధంగా సాధించుకోవాలిగాని అలాగ దురాక్రమణం చెయ్యడం చాలా తప్పని ఖండించారు

ప్రతాపరుద్ర మహారాజు మృగయా విసోదం ముగించుకొని తిరిగితనూ మళ్ళీ విశ్వేశ్వరాగ్రహారంలో విడిది చేశాడు ప్రత్యేకం గా విద్యానాథ సోమయామాత్యుల వివాదం పరిష్కరించడానికని అక్కడ తన ఉనికి ఇంకొక్క రోజెక్కువ పాడిగించాడు

స్కంధావారంలోను, ఆ పరిసరాలలోను, అగ్రహారీకులంతా కిటికిటలాడిపోయారు వివాదపరిశీలన ప్రారంభానికి ముందుగా శేతాశనాయుడు సవినయంగా లేచినిలబడి వివాదవ్యవహారం సంక్షాం గానివేదపరిచాడు

"మహారాజా! తమరు విద్యానాథవిద్యాంకుల కిప్పించిన భూభాగం విషయంలో పెద్ద వివాదం బయలుదేరింది తాము దయచేయించినతామ్రకాసనంలో తలూకో త్తర భూభాగం అని స్పష్టంగా ఉల్లేఖింపబడి ఉంది అయితే విద్యానాథులు దానికివ్యతిరేకంగా తలూకానికి దక్షిణ భూ భాగంలో పదిపుట్లభూమి ఆ క్రమిం చు కొన్నారు 'తలూకో త్తర ఖండ'మని స్వయంగా తమరు కూడా వాచా నెవిచ్చారు కాని చివరికి జరిగినది ఆవైస తమ చిత్రం"

మహారాజు దృష్టి విద్యానాథునివైపు తిరిగింది విద్యానాథుడు విన్నవించుకొన్నాడు "నేను అక్షిరాలా తమరు దయ చేయించిన

తామ్రకాసనం ప్రకారమే నడుచుకొన్నాను దీనిలో నేను చేసినగురాక్రమణం ఏమీలేదు!"

దానిమీద శేతాశనాయుడు డడిగాడు
 "తాము దక్షిణభాగం ఆక్రమించు కొన్న మాట నిజమే కదా?"
 అవును! నిజమే!

"అయితే 'తలూకో త్తర భూ భా గం' అంటే 'దక్షిణ భాగం' ఎలాగ అవుతుంది?"

విద్యానాథు డొక్క నవ్వు నవ్వాడు
 తలూకం ఉ త్తరంగా కలిగిన భూభాగం అంటే దక్షిణభాగం కాదా? నామాటమీద నమ్మక లేకపోతే విద్యాంకుల నెవరినెవా అడిగిమాడండి!"

ఆ సమాధానంతో స్కంధావారంలో అంతటా ప్రళంపలు, సాధు వా దాలు చెలరేగాయి సోమయామాత్యుడు వక్షీశక్త్యుడు సమానం ప్రకారం తలూకమునకు 'ఉత్తర మైవ' అని అర్థం చేసకున్నాడు అయితే దానికి విద్యానాథుడు 'తలూక ము ఉత్తరంగా కలిగిన'ని అభిప్రాయపెట్టి సమానం ప్రకారం అర్థం చెప్పాడ ఆ అర్థంతో ఉత్తర దక్షిణాలు తాగమూరై ఉత్తరం దక్షిణంగా మారిపోయింది! ఆ అర్థం కాదనడానికిక ఎవరికి సుండేలన్నాయి? అనిర్వచనంవినగానే సోమయామాత్యుని సుండే దిగజారిపోయింది ముచ్చెమటలు పోకాయి మహారాజు విద్యానాథుని వాక్యమక్కర్తికీ, చాక చక్కానికి ఎంతో ఆనందించాడు

"అయితే తానుది 'బహుప్రీతి' చేకారన్న మాట! అంటేనా?"

అని ఎంతో ఆప్యాయంగా అడిగాడు
 "తమకంటి వారు నా కంటి వా డికి బహుకరించిన భూభాగం 'బహుప్రీతి' కాక 'అల్పప్రీతి' అవుతుందా? తాము 'నాకు సన్మత్యములమైవ' సుత్రేత్ర ఖండిక బహుకరించాలని సంకల్పించారు సోమయామాత్యులు కటివనిటి నేల ఇప్పించాలని

కుట్రపన్నాడు కాని తమ సత్వం కల్పం ప్రకారం తామిచ్చిన నేల 'బహుప్రీతి' అయిందిగాని 'అల్పప్రీతి' కాలేదు"

'ప్రీతి' అంటే ధాన్యమని అర్థం బహుప్రీతి అంటే బాగా ధాన్యం పంజేనేల అనికూడా అర్థం చెప్పవచ్చును ఆపదమీద విద్యానాథుని వ్యాఖ్యానం వినగానే మహారాజు, సభాస్థానలు మళ్ళీమహాశ్చర్యంతో నిశ్చేస్తులై పోయారు

కాని సోమయామాత్యుడు, శేతాశనాయుడు వంచిన తలలిక వైకల్యలేకపోయారు
 "విద్యానాథ విద్యాంకులీక్షణం నుంచీ మాత్రలింగ సామ్రాజ్యా స్థాన విద్యాధి కారులు!"

అన్నాడు ప్రతాపరుద్రమహీపతి!
 ఉత్తర దక్షిణంలో విద్యానాథుడు ముక్త కంఠంతో తన ప్రళస్థి క్లోకం మళ్ళీ ఉచ్చైస్వనంతో పఠించాడు

"నవ లక్ష ధనుర్నరాధినాథే
 వృధివీం శాసతి వీరరుద్రదత్తే
 అభవత్పర మగ్రహార పీఠా
 కుచకుం శేషు కురంగ లోచనావాహ్"!

వెంటనే స్కంధావారంలో అంతటా ప్రళంపాపరం పరలొక్కమారుగా మిన్నండ కొన్నాయి!



అధైర్య పడవద్దు
 శాస్త్రీయమైన, నిజమైన SEX-ADVICE పొందవచ్చును మీకు ఉండుకొన్న లక్షణములు (వాయుమా, యింకా వివరాలకు కవచ పత్రేడి డాక్టరు రత్నం నన్నెస్సె, (Estd 1904) మలకనేటి లింగిస్సు-హైద్రాబాద్-31. (దక్కణ)

ఆంధ్రప్రదేశ్ అవతరణోత్సవ సందర్భమున మా కౌతాదారులకు శుభాకాంక్షలు 'మై లాండ్' సూపర్

వచ్చింనే
 ఉవయో
 గింపుడు
 విజంట్లు

శ్రీ జ్యాయల్లు
 స్విన వాచ్
 రు 1200 ఐ

మినర్వా వాచ్ కంపెనీ, విజయవాడ-1.